

Het Kruiswegpark

Midden in de stad een plek om te bezinnen

Het centrale plein waar in de zomermaanden bij goed weer diensten gehouden worden (foto: Math de Ponti).

Door de aanleg van het Kruiswegpark in 1919 aan de Kapel in 't Zand heeft Roermond midden in de stad een groene long gekregen en behouden. Samen met het Oude kerkhof dat een honderdtal meter verder op dezelfde zandheuvel ligt, vormt het Kruiswegpark een mediatieve plek. De processieweg vormt de spirituele verbindingsweg tussen deze twee stiltegebieden.

Rustig, breed slingerend is de processieweg en smal en kronkelend is het kruiswegpad. Ze geven de indruk door een dicht gevarieerd bos te lopen, met vrolijk zingende en fluitende vogels, waar Eekhoorns hoog in de bomen een nest hebben gemaakt en een Steenmarter een Houtduif als prooi heeft bemachtigd.

INLEIDING

Aan de Kapel in 't Zand vindt sinds mensenheugenis de katholieke Mariaverering plaats. De legende over het Mariabeeld verhaalt van een Poolse schaapsherder die midden op de heide uit een waterput een Mariabeeld naar boven haalde. Het was een miraculeus beeld. Eerst werd het aan een boom bevestigd, maar al snel kreeg het een meer prominente plaats. Uiteindelijk is de huidige kerk gebouwd rond de put, waar nog altijd water uit gepompt wordt; voor veel mensen bezit het wonderkracht.

Om de toestroom van bedevaartgangers op te vangen is in 1919 gestart met de aanleg van het huidige Kruiswegpark. Een Calvarieberg, een processieweg die gewijd is aan het miraculeuze Mariabeeldje en de kruisweg van Jezus, werd door Pierre Cuypers (1827-1921) ontworpen op een beperkte oppervlakte als een schilderachtige landschapstuin. Door de vernuftige aanleg lijkt het park veel uitgestrekter. De kronkelpaden zijn uitgegraven en de grond die vrijkwam, werd gebruikt om de bermen op te hogen. Die bermen zijn rijk beplant met heesters en bomen, waarvan er anno 2011 nog veel in leven zijn. Door de gevolgde werkwijze

krijgt de bezoeker de indruk over een lange slingerende weg te lopen die meestal op een groene tunnel lijkt. Steeds komt het doolhofachtige pad uit bij een pleintje, waar een statie van kalksteen is gebouwd en een tafereel is uitgebeeld van de lijdensweg van Jezus.

De beeldhouwwerken zijn gemaakt door de Roermondse kunstenaar C. Lücker (1882-1958).

Op de ronde pleintjes kunnen grote groepen mensen samen komen om te bidden. Hier sta je onder de kruinen van Beuken, platanen of linden en tussen groene heesters afgesloten van de drukke werkelijkheid. Alle paden leiden uiteindelijk naar het grote middenterrein waar in de zomermaanden bij goed weer de Heilige Mis gevierd wordt. Onder de platanen die de stralen van de zon wisselend doorlaten is de sfeer bijzonder en sereen.

De kapellen met de beeldengroepen zijn in 2010 gerestaureerd.

Van mei tot oktober is het park dagelijks geopend en bij goed weer zijn er op zondagen Heilige Missen.

Achter de muur ligt de kloostertuin met de Rode beuk en daarachter het Kruiswegpark met een grote variatie aan bomen en struiken. Rechts loopt de Parklaan (foto: Math de Ponti).

Het Kruiswegpark nabij Kapel van O.L. Vrouw in 't Zand

- Nis met schilderij
- Kapelletje met statie
- Monumentale boom
- Processieweg
- Pad
- Beeld Calvarieberg
- Calvarieberg
- Restant Hof van Olijven
- Pleintje bij kruisweg
- Kloostermuur

2011©Carl Lückner

STICHTING
KRUISWEGPARK

De veertien staties van de Kruisweg gebeeldhouwd door K. Lückner (1882-1956):

1 Veroordeling	8 Derde val
2 Kruisdraging	9 Ontkleding
3 Eerste val	10 Ontkleding
4 Simon van Cyrene	11 Kruisiging
5 Veronica	12 Dood (Calvarieberg)
6 Tweede val	13 Kruisafnemng
7 Wenende vrouwen	14 Graflegging

De acht schilderijen van Albin Windhausen (1863-1946) in de nissen aan de Processieweg:

1 Schaapherder Wendelinus haalt het Mariabeeldje uit de put	5 Verwoesting van de Kapel
2 Opwekking van een overleden kind	6 Vergeefse poging om het Mariabeeld te verbranden
3 Stadsbrand van Roermond in 1665	7 Triomftocht van het beeld door Roermond
4 Alle rangen en standen betuigen hulde aan het Mariabeeld	8 Kroning van het Mariabeeld

Het belangrijkste bouwmaterial dat gebruikt is in het park is kalksteen. Achter de poort wordt u direct opgenomen in de natuur (foto: Math de Ponti).

DE WANDELING

Bij de kerk aan de Kapel in 't Zand, Parklaan 1, is een parkeerterrein. De wandeling kan in combinatie gedaan worden met die van het Oude Kerkhof. De grindpaden zijn goed begaanbaar met kinderwagen of rolstoel. De lengte is anderhalve kilometer. Startplaats is de Onze Lieve Vrouwe in 't Zandkerk op Parklaan 1. Tegenover het park ligt café-restaurant Parkzicht, geopend vanaf 10.00 uur (dinsdag gesloten). Indien het park gesloten is, kan hier de sleutel afgehaald worden.

 U staat op de Parklaan voor de ingang van de processieweg.

Bezoek eerst de processieweg en bekijk de Mariakapel. In de processieweg staat een pomp. Hiermee kan water gepompt worden uit de put waaruit het miraculeuze Mariabeeldje ooit opgehaald zou zijn. De dankbetuigingen in de vorm van tegeltjes geven een indruk van de Mariaverering in de Kapel in 't Zand.

 Loop de berg af en de Parklaan verder in.

Aan de linkerkant bevindt zich de oude kloostermuur met hier en daar Muurvaren en Muurleuwenbek op plaatsen waar het nieuwe voegwerk

van 2008 alweer heeft losgelaten (zie ook kader 25 Muurflora). Achter de muur staat een imposante Rode beuk die geplant is bij de geboorte van prinses Wilhelmina in 1880. De Rode beuk is een cultivar en wordt vooral vegetatief vermenigvuldigd om de rode kleur te behouden; uit zaden van de Rode beuk groeit namelijk vooral gewone, groene Beuk. Halverwege de berg heeft u een prachtig zicht op de Parklaan met aan de parkzijde overhangende takken van plataan, Rode beuk, Japanse vederesdoorn en Pruimkers en aan de andere zijde de ellipsvormige, als laanboom geplante Haagbeuken. Ook kunt u het park inkijken en de vele kleurschakeringen bewonderen van de uitbundige groeiende heesters en bomen.

Het park is rijk aan vogels, boven de zang van vogels uit klinkt vaak de lachende roep van de Groene specht. Op de gazons zoekt de Groene specht naar mieren, zijn hoofdvoedsel (foto: Bert Morelissen).

U loopt bij de eerste poort het park in.

In het midden van de ijzeren poort zijn de gekrulde letters *A* en *M* zichtbaar: *Ave Maria*.

De zuilen zijn opgetrokken uit kalksteen die ook voor de Munsterkerk gebruikt werd en afkomstig is uit Zuid-Limburg. Direct na binnenkomst bevindt u zich in een groene oase en bent u afgesloten van de buitenwereld. Een grote plataan rijst hoog op. De lichtgroene bladeren zijn bedekt met fijne haartjes die overmatige verdamping tegengaan. De schors is schilferig en wordt laag voor laag afgestoten. Afvalstoffen die de plataan hierin heeft afgezet verlaten zo de boom. Mede daardoor kunnen Platanen goed gedijen langs wegen en in stadsparken waar veel uitlaatgassen de lucht verontreinigen. Onder de plataan staat een fors uitgegroeide Buxus. De takken wijken uiteen en zijn bezet met vele, kleine donkergroene blaadjes die ook in de winter aan de takken blijven. De Buxus wordt ook wel Palmboompje genoemd, omdat hij altijd groen blijft en zo enigszins vergelijkbaar is met palmbomen. Met Palmпасen, de zondag voor Pasen, wordt door katholieken een gewijd takje achter een kruisbeeld gestoken. Storm, hagel en bliksem zouden erdoor afgeweerd worden en ook de duivel wordt erdoor verdreven! Het hout van de Buxus, dat zeer hard is, wordt gebruikt voor

castagnetten, hobo's en blokfluiten. De geur is minder prettig en zelfs urineachtig. Honden en katten laten daarom graag hun geurmerk achter op de Buxus, waardoor de onderkant wegwijnt. De heester doet het goed onder lichtdoorlatende bomen mits de bodem luchtig is.

Rechts staat een Taxus die ook veel gebruikt is als afbakening van de staties. Laag bij de grond groeien Mahonie-struiken met donkergroene en bruinachtige bladeren. In het voorjaar dragen ze diepgele bloemen en na de bloei blauwzwarte bessen. Tussen de kalkstenen van de opstaande rand komt Stinkende gouwe voor met kleine gele bloemen. Het oranje-gele sap is geneeskrachtig en wordt gebruikt tegen wratten.

Rechts afslaan en bordje statie 1 volgen.

Tussen de heesters staat een meidoorn die onder het bladerdek van de bomen slecht gedijt. Statie 1 is gebouwd aan de rand van een rond pleintje. In mei zijn de witte bloemtrossen van de Pimpernoot te zien die naar hyacinten geuren. In juni is de struik gemakkelijk te herkennen aan de opvallende vruchten die bestaan uit zaden met een vlezig omhulsel die uit twee aan elkaar vergroeide delen lijken te bestaan. In de volksmond wordt deze struik daarom ook wel de 'klootjesboom' ge-

noemd! De bermen van het pleintje zijn begroeid met Weigelia en de Rode kamperfoelie die in het vroege voorjaar roze bloemetjes draagt. Een majestueuze Amerikaanse eik torent de lucht in; ze is geplant in 1920. Het is een snelle groeier met in de herfst een overweldigende kleurenpracht.

Het pad volgen naar statie 2.

De bermen zijn afgezet met kalkstenen die begroeid zijn met mossen. Delen die onderbroken zijn, zijn voorlopig bijgewerkt met bakstenen en cement. Het is heerlijk om over de paadjes te lopen en naar de vogelgeluiden te luisteren. De Merel voert de boventoon maar ook de Groene specht laat zijn luide lach horen. Deze vogel met een rode streep op de kop lijkt op het eerste gezicht opvallend bont gekleurd, maar zijn olijfgroene verenkleed is een goede schutkleur. Mieren en andere insecten zoekt deze specht vooral op de grond. Het 'timmeren' door de mannetjes is vooral bedoeld om te imponeren zowel bij mannetjes als vrouwtjes. Een hol gedeelte van een boom geeft dan het diepste en hardste geluid. Het pleintje van statie 2 wordt omzoomd door heesters van een gevuldbloemige Kerria oftewel

de Ranonkelstruik. Deze heester is doorgekweekt, zodat zelfs de stamper en meeldraden vervormd zijn tot kroonblaadjes. De gele bloemen vormen in april-mei gele dotten. Ook groeit er een Rode kornoelje die in juni kleine witte bloempjes draagt en daarna zwarte bessen vormt. De oudere takken zijn in de winter opvallend rood!

De boom met de dikke gladde stam is een Beuk.

Verder naar statie 3.

Onderweg ziet u rechts een oude Hulststruik. Twee forse takken hebben elkaar verwond en zijn vervolgens aan elkaar gegroeid. Ook staat er een Rode kerspruim. De laatste is een naaktbloeiër: eerst draagt de struik bloemen en pas daarna ontluiken de bladeren. Het smalle pad komt uit bij statie 3 waar eind april de witte Seringen bloeien. De uitbundige bloemtrossen geuren heerlijk naar vanille om zo insecten aan te trekken. Elders in het park is ook de paarse variant te bewonderen. Een Gewone esdoorn staat links van de statie. De vruchten zijn gevleugeld zodat ze met een beetje wind als een helikopter door de lucht bewegen en wel duizend meter verderop kunnen terechtkomen. Zo kan een esdoorn zich veel sneller verspreiden dan een kas-

In mei bloeien in het park de Pontische rododendron (foto's: Math de Ponti).

tanje die zware vruchten heeft. De enorme boom met dichte kruin is een Suikeresdoorn. In de herfst kleuren de bladeren van helder geel, via oranje naar oplichtend rood-oranje. Het blad staat centraal in het wapen van Canada. Ook deze soort draagt gevleugelde zaden. Van het sap kan esdoornsiroop gemaakt worden. Het wordt in het voorjaar afgetapt vanuit het binnenste hout, het xyleem. Door deze laag gaat de stijgende sapstroom. Een jaar eerder heeft de boom suikers opgeslagen in de wortels. Deze worden in het voorjaar gebruikt om energie te leveren aan de uitlopende bladeren.

 Doorlopend komt u uit op het grote pad, de processieweg. Ga rechtsaf dit pad op en even later weer rechts naar statie 4.

Onderweg kunt u tussen de kalkstenen in de berm zoeken naar kruidachtige planten. Maar het zijn toch vooral heesters zoals Pontische rododendron, een altijd groene struik die veel in parken en op kerkhoven aangeplant wordt, die hier overheersen. De bloemen verschijnen in mei, de maand van de Mariaverering. De bloemen zijn groot en hebben aan de bovenkant een honingmerk waardoor insecten aangetrokken worden.

Langs de Processieweg staan veel groenblijvende bomen en struiken, in de nissen zijn schilderijen over de Maria-verering van de Roermondse kunstschilder Albin Windhausen (1863-1946) geplaatst (foto: Math de Ponti).

De meeldraden groeien met een krul omlaag en raken zo gemakkelijk het bovenlijf van een hommelmel die diep de bloem induikt om nectar te zuigen. De stamper is pas later geheel ontwikkeld en maakt dan ook een krul. Als er dan weer een hommelmel in de bloem komt, plakken de stuifmeelkorrels op de stamper. Zo wordt zelfbestuiving vermeden en kruisbestuiving bevordert. Ribes en Wilde lijsterbes, voor vogels belangrijke leveranciers van bessen, vullen de onderbegroeiing. Bij statie 4 groeit weer een Amerikaanse eik. Tijdens een excursie troffen we hier een vreetplaats aan van een Steenmarter. Die was herkenbaar omdat de veren van een Houtduif bij de schacht waren afgebeten; Buizerd en Havik trekken de gehele veer uit hun prooi.

 Doorlopen naar statie 5: via de processieweg rechts en weer snel rechts het smalle pad induiken.

Langs de processieweg bloeit in mei een bijzondere gele Rododendron met daarnaast een Pinda-kaasboom of Kansboom waarvan de bladeren inderdaad naar pinda's ruiken. In de herfst hebben de bessen een opvallende staalblauwe kleur. Aan de linkerzijde is een poortje naar de kloostertuin. Hier staat een Vederesdoorn en een Rode hazelaar. De muur biedt kansen voor Muurlleeuwenbek en Muurvaren. Bij statie 5 staan twee grote Taxussen. De variatie in bomen bij deze statie is groot: Rode beuk, Hulst, Rode hazelaar, Pontische rododendron

De Eekhoorn is een knaagdier met een vriendelijk uiterlijk. Heel kenmerkend is de dikke rode pluimstaart die bijna net zo lang is als het lichaam. Met deze opvallende staart houdt hij zich in evenwicht bij het springen van boom naar boom. In de winter wordt deze staart dubbel zo groot; ook de oren krijgen dan extra haarsbosjes. Het tocht dan bovenin de bomen behoorlijk en de slapende Eekhoorn gebruikt zijn staart als een extra deken.

De Eekhoorn bewoont zelfgebouwde takkennesten. Kenmerkend voor eekhoornnesten is dat je er niet doorheen kunt kijken. De nesten worden geïsoleerd met mos, boombast, gras, wol of veren. De nesten bevinden zich hoog in bomen, vaak dicht tegen de stam aan of in een takvork, doorgaans op minstens zes meter hoogte. Het dier maakt gemiddeld vier nesten waarin hij kan vluchten als een Havik, zijn grootste vijand, aan komt vliegen. ♀Vrouwtjes hebben een extra groot nest waar de jongen geboren worden. Mannetjes en vrouwtjes leven gescheiden en zoeken elkaar alleen op in de paartijd van januari tot maart. Gemiddeld krijgt de Eekhoorn drie jongen die de eerste weken in het nest blijven en door het moederdier verzorgd worden.

Eekhoorns waren vroeger schuwe bosdieren, maar dit verandert de laatste jaren. Steeds vaker kun je ze in de stad waarnemen als ze in het gazon noten begraven of over boomtakken lopen. Het plotseling heftig bewegen van takken in een boom door een verre sprong van het dier verradt ook zijn aanwezigheid. Dat de stad een goed leefgebied voor de Eekhoorn is geworden, komt door het voedselaanbod. Op het menu van de Eekhoorn staan noten, zaden, boomknoppen, insecten, eieren en zelfs jonge vogels.

In de natuur zit de Eekhoorn graag in gemengde bossen of naaldbossen.

Door een eekhoornnest kun je niet heen kijken (foto: Olaf Op den Kamp).

Eekhoorn (foto: Bert Morelissen).

Naaldbomen produceren elk jaar evenveel zaden en vormen daarom een constante voedselbron. Loofbomen leveren bepaalde jaren, de mastjaren, veel vruchten, maar er zijn ook jaren waarin ze bijna geen vruchten dragen. In stadsparken en tuinen staan veel naaldbomen. Daar komt bij dat veel mensen het hele jaar door de vogels voeren, waarvan de Eekhoorn ook zijn graantje meepikt. ♀Een probleem in de stad is wel dat de leefgebieden versnipperd zijn. Vaak sneuvelen er Eekhoorns bij het oversteken van een weg. Aan de Kapel in 't Zand kunnen de Eekhoorns van het Kruiswegpark naar

de tuinen van de huizen aan de Parklaan via een luchtbrug: de kruinen van de laanbomen raken de takken van bomen in het Kruiswegpark. Opvallend vaak wordt de Eekhoorn dan ook, druk doende, in de tuinen rond het Kruiswegpark waargenomen. Een touwbrug kan met weinig moeite over drukke wegen worden gehangen, zoals in het Belgische Antwerpen en in Groot-Brittannië. In Roermond kan dit gedaan worden over de Kapellerlaan of de Heinsbergerweg. Daarmee doet de gemeente Roermond dan goed werk voor zijn knuffeldier en doelsoort, de Eekhoorn. – Olaf Op den Kamp

In de Kapellerlaan kunnen Eekhoorns via de boomkruinen de weg oversteken (foto: Math de Ponti).

Een Eekhoorn in het Kruiswegpark (foto: Math de Ponti).

en tot een boom uitgegroeide Thuja of Levensboom met veel spechtengaten. Boven de Rodo-dendron torent een Es uit waarvan de gevederde bladeren voor een fraai lichtspel zorgen.

 Naar statie 6 via de processieweg. Dus rechts en weer links.

De forse boom op het pleintje van statie 6 heeft veel opslag uit de basis van de stam, het is een Hollandse linde. Opvallend is dat de takken naar beneden treuren. De Hollandse linde is een kruising tussen de Winterlinde en Zomerlinde. Ook staan er een Gouden regen en een gewone Hazelaar.

 Het pad vervolgen naar statie 7

Naar statie 7 lopend merkt u dat de paden dicht bij elkaar liggen. Slechts enkele meter naar rechts loopt de processieweg. Links staat een beukenhaag. Deze haag is aan herstel toe. Nieuwe aanplant van Haagbeuk en meidoorn is gewenst om een goede afbakening te krijgen. Haagbeuk is hier heel geschikt voor, omdat de dorre bladeren aan de plant blijven tot de nieuwe bladeren in de lente uitkomen. Dit pad wordt ook wel het Stille pad genoemd. Bij statie 6 is het goed om de structuur ervan te bestuderen. Kalksteen is opgemetseld en geeft het idee van een grot. De kapellen die in

2010 gerestaureerd zijn laten taferelen zien van de lijdensweg van Jezus. Mogelijk treft u een krijtfossil aan in de stenen.

Een Rode en een gewone Beuk hebben hun kroon uitgespreid over het pleintje waar in hoogtijdagen meer dan 200 bedevaartgangers hun gebed deden.

 Via statie 8 en 9 naar statie 10 door het pad af te lopen.

Statie 8 is geheel omgeven door het groen van Taxussen. Taxussen leveren taxol dat als medicijn gebruikt kan worden tegen borstkanker. Links langs het pad is in 2011 een Amerikaanse eik geveld omdat hij was aangetast door schimmel. Een Judasboom is zijn plaatsvervanger geworden. De Judasboom is een bijzondere naam in dit park. Judas zou zich namelijk aan een Judasboom verhangen hebben! De bloemen van de Judasboom gaan open voor de bladeren verschijnen, het is dus wederom een naaktbloeier. De helder bleekpaarse peulen zijn tot 10 cm lang. Verderop aan de rechterzijde staat een Taxus met een stamontrek van bijna 2 m.

Statie 9 is de zuidpunt van het park, waar u de huizen van de Parklaan kunt zien.

In de directe omgeving van Statie 10 laat de Bosuil, vaak bij heldere maan, zijn klagelijke maar heldere *hoe-hoe-hoe*-roep horen. Hij woont in een holte

van een boom. Bijzonder is dat in 2011 tijdens de schemering twee Bosuilen in de schoorsteen zaten van een villa tegenover het park aan de Parklaan. De Bosuilen broeden hier al jaren. Het is het huis van de huidige burgemeester van Roermond: over wijsheid gesproken! Steeds vaker wordt de Bosuil in parken aangetroffen.

 U loopt door naar statie 11.

De zang van de Houtduif is niet te missen en nog steeds heeft de Merel het hoogste woord, maar het getsjilp van Roodborst, Tuinfluiter, Pimpelmees en Zwartkop maakt de symfonie compleet.

Ook de Grote bonte specht laat zich horen door het kloppen op een boom en door zijn korte doffe roep. Door het trommelen worden insecten gelokt. Het liefst klopt hij op aangetaste bomen waarin al veel insecten zitten.

 Door het pad verder af te lopen komt u op het grote centrale plein waar de Calvarieberg de 12^e statie vormt. De wandeling gaat echter nog eerst linksom naar statie 13 en 14 om dan weer op het centrale plein te komen. Links is de uitgang.

Hoog in een van de bomen heeft een Eekhoorn een nest gemaakt. Op een vork van takken zijn rommelig twijgen bij elkaar gestoken, de binnenzijde is bekleed met gras en mos. Een winterslaap houdt de Eekhoorn niet maar bij gure dagen houdt hij zich schuil in zijn nest. Wel legt hij een wintervoorraad aan die hij aanspreekt bij voedseltekort. Zelfs als je weet waar een Eekhoorn zopas voedsel heeft ingegraven, is de plaats nauwelijks te vinden. De Eekhoorn wordt onder meer bedreigd door de uitheemse Grijze eekhoorn die via Engeland afkomstig is uit Noord-Amerika (zie ook kader 23, Eekhoorn).

De Egel verschuilt zich in het park en gaat 's nachts op zoek naar voedsel in de tuinen van de huizen aan de Parklaan. Dan vliegen ook vleermuizen in en rond het park zoals de Dwergvleermuis, de Laatvlieger en de Rosse vleermuis. De Rosse vleermuis heeft een kraamkamer in oude bomen.

Het centrale plein is omzoomd door de bomen en struiken die al beschreven zijn. Het plein zelf ligt in de schaduw van platanen die op gezette tijden gesnoeid worden. Onder de platanen staan banken

waar kerkgangers plaatsnemen bij diensten, die hier van mei tot en met augustus bij goed weer gehouden worden. In september leggen buurtbewoners hier een bloementapijt.

Vooraan is een Calvarieberg aangelegd. Op de kam staan gesnoeiide Haagbeuken met daarvoor de kruisigingstaferelen. Op de heuvel groeit veel maagdenpalm, Wilde akelei, vergeet-me-nietjes, varens en Muurleeuwenbek. Neem plaats op een van de banken en geniet van de rust en sla het lichtspel gade dat veroorzaakt wordt door de zonnestralen en de bladeren van de platanen. Het zingen van de vogels geeft dan inderdaad de indruk die Cuypers heeft willen bereiken met zijn ontwerp: de Hof van Eden.

 U kunt hier het park verlaten door de tweede poort en komt dan halverwege de Parklaan uit. Ook kunt u de processieweg terugnemen naar de poort waar u bent binnengekomen.

.....
In 2010 heeft Stichting Kruiswegpark het boek "Het Kruiswegpark" uitgebracht ter gelegenheid van het 90-jarig bestaan van het park.

In de maand september worden traditioneel bloementapijten in het Kruiswegpark gelegd (foto: Olaf Op den Kamp).